

Հովհաննես Թումանյան

Տիկին Նիմֆա Գորոդեցկուն

Հյուսիսի կողմից,
Խստաշունչ հողմից
Եկաք դուք մեզ մոտ,
Մեր անհոգ, ուրախ

Ու գոռով խաղաղ
Երկիրն արևոտ:

Եկաք ու ընկաք
Մի նոր դժբնդակ
Փոթորկի առջև,

Ուր կհավում են դեռ
Ահեղ, շանթաբեր
Ամպերը սև-սև:

Մեզ մոտ էլ, ավա՛ղ.
Արև ու խաղաղ

Անկյուն չըկա էլ,
Ուր որ կարենանք
Գոհ ու անվրտանգ
Ձեզ պահել, շահել:

Արևն ու լավ օր,

Երագուն ու խոր

Մեր սրբառումն են արդ,

Իսկ դուք, մեր փերի,

Գիտեք սրբուների

Ճամբաները բարդ:

Էնտեղ ապրեցեք

Ու Էնտեղ կացեք

Մեզ հյուր թանկագին,

Դըրանից ավել

Չի էլ գըրավել

Դեռ կյանքում մի կին:

1918
